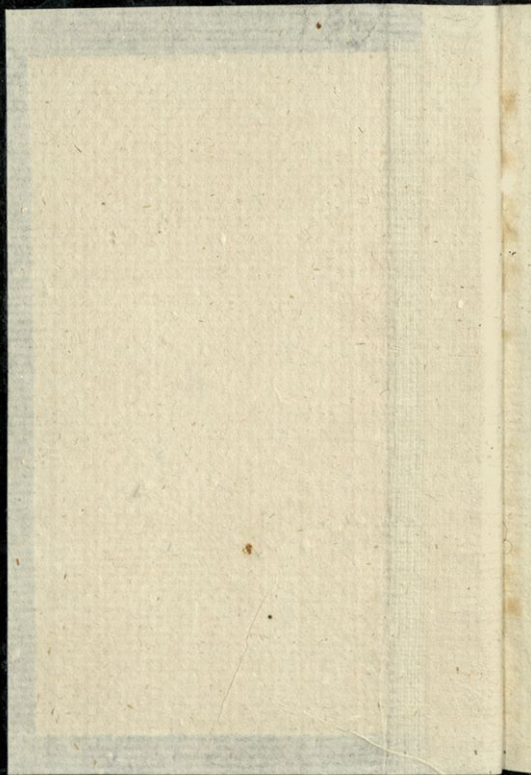
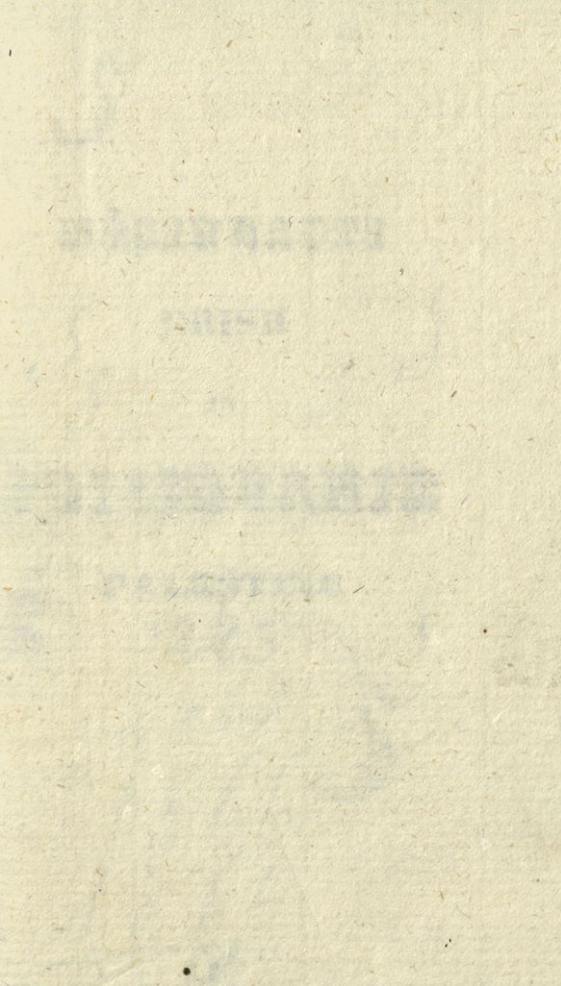

NAR. IN UNIV. KNJIZNICA
Ljubljana

7203

5 3.
MÉSINGASTI

KRISH

IN

POPISOVANTE

PALESTINE

1823

1866

1866

1866

55918

STARŠEV PERVA ŠKERB.

Pred šest sto léti sta shivéla knes Rihard ino knesinja Notburga na svojim starim gradu na gorazhini sterme škále. Dvoje otrok sta imela; prav zhedniga fina, ki mu je bilo Ladislav ime, ino salo hzher Katrizo. Perva škerb blagiga knesa ino bogabojezhe knesinje je bila svoja otroka keršhansko v' strahu boshjim srediti, in veliko sta si persadevála brumna, ponishna, pokorna ino bogabojezha otroka iméti. Per usaki perloshnosti so škerbni starshi jima isvelizhanski nauk dajali.

Eniga dné, ravno je sonze zhres hribe perfijalo, gredó knes s' svojima otrókama na polje, spomladi je bilo, gledat, kako se pomlad ljubo rodí, ino kako stvarniza ali natura novo obléko dobi. Otroka, kterima je bila lépa stvarniza samo zhudo, prafhata ozhéta, kdo je stvarnizi tako lepo obleko dal, ino kdo je tako lépe rumene roshize po polju nasadil? Ozhe, ko vidiyo rado-

védnost otrozhizhkov, ino de jima lepota
 stvarnize ferze možno gine, sazhnejo s'
 radovoljnim ferzam otrokama praviti, de
 Bog, ljubi Ozhe nebesški je tisti, ki je vle,
 karkolj vidita, stvaril. On je zelo stvarnizo
 s' lepim zvetjem olepfhal; on pobarva ro-
 she na polju ino po fenoshetah ali travni-
 kah; on jim daje tudi prijeten duh. On
 rêzhe, de nam na drevesnih vejzah shlaht-
 no sadje sasoréva, ino de nam israšte do-
 sti kruha is zherne semlje; pa tudi dobri-
 ga vinza is goriz. On je nauzhil ptizhize
 lepó prepevati, de nas rasveseljujejo, on
 nam daruje vsíga, kar sa prebivalšhe ino
 sa shivesh potrebujemo. On vse lepó lepó
 naredi, de bi se njegovih del veselili, nje-
 ga zhres vse ljubili ino nekda j k' njemu
 prifhli fhe v' veliko lepfhi kraje, kakor
 so tu na semlji, kjér bomo per njemu tu-
 di fhe vezh veselja vshivali, kakor ga tu-
 kaj vshivamo pod milim sonzam. Polni ne-
 besške radosti pokleknejo blagi ozhe s'
 svojima otrokama na koléna ino Bogá fla-
 vijo rekozh:

Hval' Bogá! darí veséle
 Pófhle On zhes vfo semljó,
 Vse, kar mamó, smo prejeli
 Skos Ozhétovo rokó,

Kadar so shé ozhe molitvizo dokon-
zhali, Ladislav s'he sam od sebe téle be-
sele perstavi: « Tudi jes ino moja sestra
te sahvaliva, ljubi Ozhe nebeshki! sa to-
liko veselja, ktéro nama tvoja lépa stvar-
niza daje, od ktere se tvojo modrost milost,
ino vsigamogozhnost prav sposnati navuzhi-
va. » — Skerbni starshi, ker niso utegnili
savolj opravka svoje otroke uzhiti, poshlej-
o hzher Kátrizo v' klofhter k' nunam v' sho-
lo, Ladislavu pa ofkerbijo modriga ino
brumniga uzhenika.

Ladislavov uzhenik so bili neki nev-
truden dushni pastir, kateri so ga s' bese-
do ino s' sgledam k' ponishnosti, brumno-
sti, pokorshini, ino k' ljubesni do Bogá
ino do blishniga vselej nagibali. Vezhkrat
so mu rekli: « Brumnost je sa vse dobra,
ker ima obljubo sadajniga ino prihodniga
shivlenja. » Kadar je she Ladislav odrasil,
mu brumen ozhe tale lep nauk dajo: »

Ljubi Ladislav, mladi vites!

Srezhen je zhlovek v' svoji nedolshno-
sti, dokler se s' nesrezhnim greham ne sos-
nani, v' hude tovarshije ne saide, ino se
sapeljivzam omotiti ne da; kakor hitro pa
tim v' roke pride, se mu mirno serze v' mrav-
lishe pregreshnih shélj premeni, ino s'

ternjem naftlana pot je njegovo shivljenje. Sa to te ljubesnivo svarim, vari se takih peshérnih sapeljivzov; sakaj oni so krivi preroki, sapeljivi ljudjé; ino « blagor zhlo-veku, ki po svetvanju hudobnih ne hodi, na poti takih greshnikov ne stojí, ino ne poséda med takimi sasmehovavzi. Oni bojo kakor prah, kteriga véter od semlje pome-te. » Varuj se pa tudi fkritih potuknje-nih hinavzov, oni so sgrabljivi volkovi v' prijetnim ovzhjim oblazhilu; ino kdor se s' nijmi sprijasni, bo sgubil svoje poshten-je ino isvelizhanje. Taki ljudjé so dushna kuga, ki nevidama po svetu hodi ino lju-dí morí. O koliko poshtenih mladenzhov je she fkos nefrezhno kugo omotenih ino ostrupljenih, koliko nedolshnih dekliz ob divishtvo ino poshtenje okanjenih!! — Utih-ni pa tudi vselej strasti, hude ino greshne navade svojíga serza, strahovaj jih v' sa-zhétku, zhuj sam nad sebó, de ne samu-dish sam sebe *pokrepzhasti*, kadar po tebi veter hude fkušnjave sahládi, sakaj: « Sovrashnik, veli sv. Peter, hodi okolj, ka-kor derézh lev, in ishe, koga bi posherl. » Ohrani svoje nedolshno serze, ino bodi vselej zhistih misel, besed ino djanj, sa-kaj, « zhista dusha vezh veljá, kakor vse, kar na svetu she toliho zéno ima; » pra-vi moder Sirah. Vari se perviga greha ino

beshi pred njim, sakaj: « kdor se per-
vè stopinje ne boji, drugo nastopi, tretjo
storí, in' skoraj do vrata v' hudobii tizhi.
Perporozhi se Bogu, Marii devizi, ino svo-
jimu svestimu Angelju - varhu, prosi ga, de
naj te pred gréham svesto varje, ino naj
te vselej vodi po poti zhednosti ino sveli-
zhanja. Pridejo pa shalofni dnevi, o ne
obvupaj, ampak spomni se v' teshayah ino
v' britkostih na Bogá vsmileniga Ozheta, de
se njegova sveta volja godí. S' terplenjem
hozhe Bog nasho brumnost, poterpeshlivo-
st ino pokorshino poskusiti; ako nas najde sta-
novitne, bomo najdli per njemu tudi mi
veliko plazhilo. S' terplenjem nas hozhe
uzhiti sposnovati revshino tega svetá, ino se
njega bolj svesto dershati. » — Take ko-
ristne ino isvelizhanske nauke je dajal bru-
men ozhe svojimu dragimu sinu Ladislavu.

— Ljubi starshi uzhite tudi vi tako
svoje otroke, uzhite jih Bogá prav spo-
snovati, negove zhudne dela premishlo-
vati, ino ga sa vse dobrote sahvaliti. Bo-
dite jim svesti angelji - varhi, uzhite jih mo-
driga, brumniga ino lepiga sadershanja, oj-
stro ino modro jih svarite, ako greshijo,
zhe pa to ne pomaga, jih pa pravizhno
strahovajte, ino sa nje neprenehama mo-
lite! Gorjè bo starsham, ki svojih otrok
po kershanfko prav ne redijo, shivo gaj-

shlo ali bizh si splétajo, ktéra jih bo ker-
vavo tepla. « Slabo srejeni otrozi so ker-
vave shibe sa réven svét ino starifhi lju-
domorzi, ki fvojih otrók prav srediti ne
fkerbijó, » pravi sv. Bernard. « Pregréhe
raštejo, v nebo sa mashevanje vpijejo. An-
gelj boshji klizhe: joj ino gorje! ljudem
sivolj pohujshanja mladiga svetà, ino isli-
va kupizo ferdí boshje na semljo. » *)

NAJDEN SAKLAD.

Nekiga dne sgodej sbudijo blagi knes
Ladišlava, ino grejo sh' njim ino s' drugi-
mi štelzi na medvedov lov; sgodna dani-
za jim je prijasno na nebu migljala. V'
veliki, temni dobravi se lov sazhne. Mla-
di Ladišlav podá se globokeje v' dobrovo
ino ko po njéj sém pa tjé hodi, kar sa-
gleda per nekimu vrelzu mladiga medve-
da, berfh se v' germnvje skrije, ino vštrelí
po medvedi pa ga ni sadel, medved sa-
gromi, ino v' berlog sbeshi.

Lidišlav hiti sa njim do berloga.
Grosa ga spreha, ker premišluje viške

*) Skrivn. rasod. 16.

pezhine strašhniga berloga. Spomnivši se vfigamogozhnosti boshje, rezhe: « O Bog, kako modro si ti ta berlog napravil! »

Ko takó boshjo modrosti premišlje, kar slíhi milo zhloveshko vpije se proti sebi raslegati, oglaš v' visokimu velbu ali oboku strašhniga berlôga shaloftno vpije milo ponavlja. Slíhal je profiti: « O Bog! kdo si, všmili se, všmili se vboge sirote! » Ladislav je bil prav všmileniga serzá, gre posablijozh všiga straha tjekej, od kodar se shaloftno vpije raslega, ino najde, o frezhen saklad! nekiga mladiga moshá hudo ranjeniga. Od všmiljenja do nefrezhniga vnet Ladislav mu obéshe rano, sadéne ga na svoje rame, ino ga nese, kakor všmilen Samarijan, v' grad. H' temu pridejo priljudni knes s' štelzmi k' domu, pa kako se vstrašhijo, ko vi dejo, nevedijozhi, kaj se je sgodilo, svojiga sina nekiga ptujza všiga kervaviga proti gradu nešti. Shlahtni Ladislav v' kratkim rasodene nefrezho ptujza. Nesó ga v' hišo v' posteljo, ino mladi knes mu sam šreše, ino rano obesuje. O koljko je veselje staršhev nad všmilenim serzam svojiga sina!

Ljubi otrozi! Bodite tudi vi tako všmileni Samarijani, kakor je Ladislav bil. Všmilite se vbogih, naj she bojo ptuji, ali domazhi, saj smo vsi bratje ino sestré,

otrozi eniga Ozheta nebéshkiga. Pomagajte jim, « saj Bogú pofojuje tu, ktir ubogimu podelí, ino Bog mu bo s' obrestjo ali zhinshem povernil. » Sam Jesus vaf opominja k' vsmilenju do vbogih, ki pravi: « Karkolj enimu narmajnfhih bratov storite, to ste meni storili; zlo fhe kupiza (kosarz) mersle vode fvojiga plazhila sgubila ne bo. » Posebno pa vsmilite se revnih bolnikov, pomagajte ino postreshte jim, tolashite jih s' tim: « De Bog rani ino zéli, on vdari ino njegova mila roka bo spet sdravje dala. » Opominjajte jih k' terdnimu savupanju v' Bogá, v' Jesusa Kristufa, kateri je najboljšhi pomozhnik v' bolesni. On sam klizhe ino vabi vse, fosebno pa bolnike k' sebi rekozh: « Pridite k' meni vsi, ki se trudite ino ste oblosheeni, jes vaf bom poshivel. »

Vsmilena knesova drushína shelí svediti od ranjeniga ptujza, kdo, od kodi je ino kdo ga je ranil? Vsi so svešto poslušáli kader nefrézhnik svojo nefrezho ino krivizo dopoveduje rekozh: « Jes sim Konrad, nefrézhen sin Roberta is Knesnije »

Moj ljubí ozhe ino veliko drugih vitesov (shlatnih gospodov) so v' Palestino v' sveto deshelo fhli, se tamkaj s' krivoverzi sa vero krishaniga Jesusa bojvat, od tisti

krat je sdaj dvajset let, pa ni sluha ne da-
ha vezh od njih. Moja draga mati fo pred
osmimi leti od same shalofti umerli.

Grafhino ino vse premoshenje fo mi
sapuštiti, ker sim edin delésh (erb) bil,
pa moja shlahta me je fkos svijazhnost
ob mojo doto perpravila, verh toljke ne-
frézhe fhe fklenejo me umoriti.

Ravno tisto nozh, ko me je drugi
dan sjutri usmileni Ladislav v' berlogi na-
dil, sim sbeshal is grada, pridem pôsno
v' nozhi v' temno dobrovo k' nékimu vo-
glarju, ki je tako usmilén bil, de me je
pod streho vsel, ino mi vezhérje dal. She
nisim shlize is rok poloshil, kar stopita
dva bradafta nesnana moshá v' jispizo, me
sgrabita, zhes prag svlézheta, ino me hu-
do ranita. V' bran sim se bil tiranfškima
mosháma postavil, pa - kaj, ker sim jima
prešlab bil. Komaj, komaj jima s pomozh-
jó voglarja v' berlog sbeshim, od slabosti
na tla padem, in zhakam sadne ure. Pa
boshja previdnost, o fkerbua mati! kateri
sim se v' roke perporozhil, mi je refhe-
nika poslala. » — Solsé ga polijejo po
bledim mertvafškim obrasu, vsi prizhejo-
zhi na glas jokajo zhres njegovo nefrezho.

Po tém vseme nefrezhen Konrad krish
v' roke, katirga je na persah nosil, ino
kufhne Kristusove presvete rane rekozh:

« Ta sveti krish, na katerim je moj Svelizhar Jesuf Kristuf sa moje ino vefolniga svetá pregréhe umerl, le famo ta sv. Krish mi je ostal od moje toljke dóte, fhe ta krish bi mi bili vseli, pa ker je mešingasti, ino sa tolovaje malo zene imá, mí ga puštijo. Pa, kaj hozhem vézhi doto, kakor tebe moj krishani Jesuf, o bodi ti moja tolashba tako dolgo, dokler pridem k' tebi v' svete nebefa, kjer so moj ozhe ino moja mati. Ti pa usmileni Ladislav moj najboljšhi prijatel, vsemi po mojí smer-ti ta mešingasti krish v' spomin mojiga hvaleshniga serzá, ta, katerí je na krishi umerl, bo tvoje usmilenje, ktero si meni fkasal, tavshenkrat povernil, on bo tvoja pomozl ino tolashba vsakí zhaš, posebno v' sili. »

Kónrad dan na dan slabejšhi postaja, ino sedmi dan umerje v' narozhju blagiga Ladislava. Ladislav vseme po njegóvi smer-ti mešingasti krish, ga na svoje perfi per-tisne rekozh: « Do mojiga sadniga sdihleja bodi moj vodnik, moje upanje ino tolashba v' britkih teshavah, Jesuf usmileni! »

Knesova drushina ne more posabiti sadnih besedí poboshniga mladenzha Kónrada, kateri je v' najboljšhih letih svoje mladosti dar satanfke lakomnosti nepravizhnim ljudem bil. Vezhkrat premishlu-

jejo njegovo veliko nefrezho, ino strašno hudobijo lakomnih, ino ne mislijo, de jih bo v' kratkim taka, ali fhe hujši nefrezha sadéla.

KRISHATIJA.

Kristjani so sveto mesto Jerusalem spet sgubili, Muhamedani si ga osvojijo, ino so kristjane neusmileno hudo imeli. Vsdi gnili so se keršhanski vojšhaki is Evrope, Ludvik IX, Sveti imenovan, kralj Franzoske deshele, vezh drugih vitesov, ino knesov, se v' Palestino podajo vbogim kristjanam pomagat ino se sa sveto vero vojškovat. S' njimi gré tudi mogozhni Richard. Rihard vseme svoje oróshje, opashe svoj ošter mèzh, Bogù perporozhivshi she no ino ljube otroke, ino gré s' svojimi vojšhaki v' franzosko deshelo, kjér je kralj Ludvik s' veliko vojškno trumo perpravljén, kristjanam pomagat iti.

Veliko bark na morji zhaka na kri shanke. Ker so she vsi v' barkah bili, sa pojejo duhovni lepo pesem: « Pridi sveti Duh! ino veselo odvešlajo. Jutrajno sonze jim prijasno sveti, tavshent ino tavshent ljudi jim frezho vofhi. Pervešlajo

na otók Zipern, kjer si shivesha sa prihodno nakupijo. Pa, o shaloft! strašna kushna bolésen se krishankov v' barkah loti, veliko vitesov pomerje. Usmileni kralj Ludvik sam obiskuje bolnike, jih tolashi ino osdravljuje. Vsi, vsi molijo ino prosijo Bogá sa odvernenje kushne bolesni; Bog njih proshnjo vslíshi, kuga nehá. — Sdaj napové Ludvik egiptovskimu kralju vojfko, ako kristjanov prostih ne storí, ino jim odvsetih krajev ino mést nasaj ne dá. Egiptovski kralj odgovorí: « Jes ne dam odvsetih krajev ino mést nasaj, tudi kristjanov prostih ne storim. »

Zipern sapustivshi veslájo proti Damietí. *) Ker proti méstu Damietí veslájo, na enkrat se vsdigne hud vihar na morju, strašne globozhine se odpirajo, kakor bresdni globoki, vsdigujejo valove, kakor hribe visoke, ki se na barke podirajo. Veliko krishankov v' globozhini strašniga morja svoj grob najde. Po strašni burji se spet svedri, na Bogá sauplijozhi doveslajo bliso môzhniga mesta Damietí. Drugi dan sa rano (sgodaj) odmolijo jutrajno molitvizo; stopijo is bark na suho, ino

*) Damietí, mesto na reki Nil, najmozhnejshi tabor v' egiptovski desheli.

se s' verstijo. Sdaj se hudí boj sazhne s' Muhamedani, kateri so se s' veliko armado krishankam v' bran postavili, krishanki premagajo, neverniki padajo ino splafheni sbešhijo. Tabor Damieti si krishanki osvojijo, kristjane is fushnosti refhijo, ino jim sgubljene kraje ino mesta nasaj dajo. Ludvik sposnavfhi fosébnó boshjo mozh per premaganju nevérníkov se podá vef ponishen s' svojimi vojsfaki v' zérkvo, ino sahvali Bogá sa frezhno premaganje Muhamedanov.

RIHARD V' ŠUSHNOSTI.

Zhlovek! veselje na svéti
 Shaloft ti rada grení,
 Niso ne frezhni odshteti
 Tudi najfrezhni nam dni.

Vsa vérna Evropa se veselí krishankov junafhkih, ino povfodi hvalno pesem pojó sa frezhno premaganje nevernikov ino sa refhenje kristjanov.

Pa krishankov veselje se je v' shaloft spremenilo; kervave vojsfke fhe konza ni. Muhamedani, neufmileno tiranski ludjé, bersh sberó veliko truno vojakov, ino gréjo s' vfo mozhjo nad krishanke,

kterih je malo fhtevelo bilo. Hud boj fe sopet sazhne, krishanki omagujejo, Muhamedani premagajo, barke jim vsemejo, ino mahoma vse pomorijo. Le famo imenitnejshi vitesse v' fushnosti shenejo, sa kattere veliko fhumo dnarjov dobiti upajo. Med fushnimi je tudi hudo ranjen Rihard bil. Nefrézha krishankov fe v' kratkim po evropejskih deshelah rasglasi, vse shaluje ino po svojih rajnih sdihuje. Marfkatera blaga knesinja premilo joka po svojim rajnim knesu, kateri je v' globozhini ffrashniga morja svoj grob najdil; marfkatera mati sdihuje po svojim rajnim sinu, ktiriga kriptujo semljo barva; marfktir otrok obshaluje preveliko nefrezho svojiga dragiga ozheta, kateri v' tiranski fushnosti jezhi.

Med tém fe mir ftori s' Muhamedani; vjeti bodo odkupleni ino is' fushnosti refheni. Hudo ranjen Rihard pa je bil permoran v' bolnizi (fhpitali) v' Egiptu ostanti, zhakajé sdravja ali smerti.

Bogabojezha Rihardova drushina (familia) své nefrezho blagiga knesa, de hudo ranjen v' bolnizi v' fushnosti jezhi. Vsi fe premilo jokajo, posebno pa shaluje shlahtna gospá Notburga.

Zhes dolgo sazhne Ladislav svojo mater tolashiti rekozh: « Ljuba mati! ne jokajte toliko, boshja volja fe je sgodila,

faj nam bo Bog spet pomagal, faj se On usmili, kjer je sila. » Jes posnam prav bogatiga moshá v' nashí okoljshini, Albert mu je imé, njemu hozhemo pol nashiga premoshenja sastaviti, de nam le potrebno shtevilo denarjev da, ljubiga ozheta is fushnosti reshiti, sakaj vse nashé premoshenje ni toljko vrédno, koljkor nash dragi, dragi ozhe. Shalostna mati objamejo svojiga Ladislava, tér rekó: « Pojdi k' Albertu, prosi ga, naj nam v' taki sili pomaga, sastavi mu polovizo nashiga premoshenja, de bomo le ozheta odkupili, ino se njegoviga prihóda hitreje veselili. Ladislav gré k' bogatimu Albertu, naredita pismo, v' katerim mu polovizo premoshenja sastavi. Ladislav dobi potrebno shtevilo dnarjev ozheta is fushnosti odkupit, pa ne vedó, kakó bi dnar v' Egipt poslali, ino kdo bi ga tjekaj nesil. Ker tako sim pa tje mislijo, Ladislav bersh sklencé sam v' Egipet iti, ino svojiga ozheta odkupiti.

Mati mu branijo se v' toljko nevarnost podati, pa Ladislav se ne da pregovoriti, rekel je: « Moja dolshnost je, ako ravno shivljenje sgubim, ozheta reshiti. Ta mésingasti krish, ktiriga na persih nosim, bo moj vodnik, moja pomózh, moje vse. Drugi dan sa rano se na pot podá.

Ljubi otrozi! vidite, od kakšne goréžhe ljubesni je bil Ladislav do svojiga ozhéta vnet, v' smertno nevarnost se sa-nje podá. O posnemajte njegov lep izgled, fkerbite sa svoje ljube staršhe, podpirajte jih s' podporo ljubesni ino usmilenja, po-vernite jim saj nekoliko dobrot, ktere so vam tolikokrat delili, in Ozhe nebesški vas bóde povsodi blagoslovil.

NOVO TERPLENJE.

Sjutre, preden se dan sóri, se podá Ladislav na pot. Slovojemozhi od ljube matere ino sestre Katrize, poklekne ino moli:

« Ozhe! ti mene ohráni,
 Vodi me varno povsod,
 Vlake nesrezhe me bráni
 Ti si mogózhin Gospod.

Proti vezhéru pride s' teshavo na verh visoke gore, njegov jésden kónj od terde hóje opéfha. Strašhna globozhina se pod njim odpira, sraven pa she saide ino pravo pot sgubi. Ker tako na gora-

zhini stoji in misli, kaj bi storil, kar stopi pred njega prav prijasen óvzhár, ino mladiga vitesa tako nagovori: « Shlahтни gospodizh! vi ste se sajshli, tukaj sterma pot v' strashno globozhino dershi. » Ovzhár ga v' svojim shotorju prenozhí, ter mu mleka ino sádja sa vezherjo da. Drugi dan sgodaj mu pot pokashe na zesto, ktera proti morju pélje. Ladislav se ovzhárju sa postreshbo prav lepo sahvali, ino jésdi prav shidane volje naprej. Komej je lakomni Albert junakoserzhniga Ladislava hójo v' Egipt svedel, gre, o fantafka svijazhina! s' nekim krivizhnim moshem v' grad, Notburgo peršilit, de naj vse premoshenje s' gradam vred njemu sa posojene dnarje v' lást da, zhe ne, more pa posojilo v' ti uri verniti. Notburga, blaga knesinja prosi sa poterplenje, pa vse nizh ne pomaga.

Krivizhni mosh (pravdar je bil) bersh písmo tega sapopádka naredí: « Vse premoshenje s' gradam vred Albertu sa posojene dnarje bres, debi bil terjal, vláštím. » — Sdaj ji da pravdar písmo v' roke s' tim opominjkam, ako ne podpishe, bode hudo terpinzhena ino vmorjena. Pravizhna Notburga pa ostane nepremakljiva, rekla je: » Kako bi jes krivizhno písmo podpisala ino vama blago-

shertnima vse premoshenje s' gradam veed
vlastila, ker moje ni, ampak zele drushi-
ne? Na to obá huda jesa tere, sgrabita
eden Notburgo, drugi blago Katrizo, obe
hudo terpinzhita, ino v' jézho pahneta.

Drugi dan proti vezhéru prideta ne-
ufmilenza k' jézhi, odpreta jo, ino poté-
gneta flabo Notburgo is jezhe, smert ji
protita, ako sdaj list ne podpishe, pa pra-
vizhna Notburga se brani to krivizo sto-
riti.

Sdaj obá ferd slómi; primeta Not-
burgo, versheta jo na tlá, jo oslepita, ino
fhe v' temnejshi jezho firóto versheta.

Blaga Katriza je móгла materno ne-
frezho gledati, zhes katero se je premilo
folsila. Tudi jo ranita, ino v' jézho nasaj
porineta.

Sdaj si ofvojita blage familie premo-
shénje, se gostujeta ino po kervizi savshiva-
ta ptujih rok kervavo blago, ne mislita
na ojstro boshjo pravizo, kateri v' iti mo-
gozhe ni.

LADISLAV V' SUSHNOSTI.

Ladislav frézhno dojéski do primor-
ja, ko je barka ravno perpravljena štala

v' Afriko se odpelati. Ker se tako vefélo vef samáknjen v' barki bres vfiga strahu pelja, kar pomisli na ljubo mater ino na sestro rekozh: « O moja ljuba mati ino sestra! molite sa me, de frezhno pridem na Afrikanfko primorfko dershavo. » Vefélo se barka she zheterti dan po morji siblje, mornarji vefelujejo ferzhno vósh-njo ino si vefelizo pojó. No to pride kór-maniz (veflar,) ino prerokuje barkadarju ftrafhno burjo. Kar je prerokoval, je ref-niza bila. Kmalo po tém se stemni, huda ura se perblishuje, ftrafhni vihar vftane, ino valove, kakor hribe vifoke vsdiguje, kateri vtonjenje barki protijo. Sdaj sazhne grometi, blifk sa blifkam, grom sa gromam vdarja, vfi trepézhejo, sdihujejo ino molijo v' barki od ftraha. Strafhna burja prelómi jadreno drevo, barka se vertí vfi mornárji fo omótizhni ino vertoglavi. Zélo nozh hudi vihar hrúmi, le proti jutru se svedrí.

Pa kako se sazhudijo, kader deshefo sagledajo. Burja jih je na Tripolfko primorje sanefla. *)

Komaj roparfki Tripolitani kerfhan-

*) Tripol je talovajfka deshela v' Afriki v' freditim morju.

fko barko sagledajo, kar na njo planejo, vse vse pomorijo, ino premoshenje vsámejo. Tudi blagi Ladislav s' sul'zo hudo ranjen bres vfiga savedenja s' smertjo rinja. Zhes dolgo se sbrihta, pa smertni pot ga polije, ker vse vse okoli sebe na morški brégi pomorjeno vidi. Ker tako nefrezho pomorjenih mornarjev premisluje, kar flifhi nekiga téle-besede govoriti: « Je she kdo med vmorjenimi shiv, naj se oglasi? » Vbogi Ladislav rahlo sdihne: « O usmili, usinili se! » Na to pride k' njemu star, star mosh s' sivo brado, preishe njegovo rano, pa kako se sazhudi, ko mesingasti krish na persih mladenzha najde. « Kristian si, pravi starzhek, sa te hozhem fkerbeti. »

Bersh mu v' rano balsama vlije ino jo obéshe, po tem ga na svoje rame sadéne ino ga nese s' straham pod sémljo v' neki berlog. V' berlogu mu postljo is maha naredí, ga rahlo v' tajisto poloshí, ino mu da malo prav dobriga vina, de se pokrepzhá, rekozh: « Sdaj le miren bodi jutro te bom sopet obiskal, mislim, de ti bo she bolshi, odéne ga s' svojo fúknjo, ino gré svoj pot. Drugi dan starzhek sгодaj pride, mu obéshe rano, ga v' hisho nése, ino sa-nj fkerbí, de osdravi.

Zhes néke tjedne Ladislav osdravi,

pa mile folsé ga polijejo, ker vidi de je fushen ljutnikov ali divjakov, ino vfiga obropan; « Oh, kako bom jes, sdihuje blagi Ladislav, svojiga ljubiga ozhéta is egiptovske fushnosti odkupil, ker sim sam fushen, ino toljke fhume denarjev obropan; o Bog usmili se!! »»»

LADIŠLAV IS ŠUSHNOŠTI

REŠHEN.

Komaj de je Ladislav osdravil, je she mogel na polju teshko delati.

Vpréshen je bil sraven tiftiga starzheka v' en jarm, kateri mu je v' bolesni takó fkerbnó postregel. Kopala ino orala sta vkupej na polju, kakor per naš voli, ino eden drugiga tolashila v' táki nefrézhi.

Eniga dné moreta na visoko goro po dervà iti, is gorezhine visoke goré se dalezhi dalezhi okoli vidi. Sdaj sazhne fivi starzhek k' Ladislavi tako govoriti: « Moj dragi mladenezhi! glej tam visoko goró, zhes taisto je is tih barbarfskih fél pot, katira v' Egipet peljá.

Ti si kristjan; de si takofhin, sim

te sposnal, kadar sim tvojo rano obesoval. Na tvojih perših sim najdel mešingasti krish, kterimu hvalo daj sa ohranenje svojiga shivljenja. Krish, na katerim je nash Svelizhar Jesuf Kristuf vmeryl, je tebe ova-roval pred smertjo, Tudi jes sim kristjan, ino vsaki dan na tihoma Boga molim ino k' njemu sdihujem sa pomozh ino sa poterpeshlivoſt «..... Sdaj le pojdi zhes te viſoke goré v' Egipet svojiga ozheta iſkati Bog te ſpremi! »

Ladiſlav objame ſiviga ſtarzheka, obá ſe ſólsita, ſahvali ſe ſa vſe dobrote, vse-me jokaje od njega ſlovo, ino gre ſvoj pot. Starzhek ſadene dervá na ramo, ino gre domú. Pa, joj! komaj de h' domu pride, ga ſhe njegov goſpod ſavolj mladenzha ſtrahuje, kje je? Ino ker meni, kar je tudi reſniza bila, de mu je on pot v' bég pokasal, vmori ſiviga fuſhniga ſtarzhka njegov laſtni goſpod.

Shtir méſze je hodil Ladiſlav zhes. ſterme goré ino ſtraſhne puſhave v' Egipet. Hudo ſe mu je na poti godilo, glad, ſhejo ino groſovitno vrozhino je terpel. — Ko pride v' Egipet na veliko reko Nil, vſeme vodnika, de mu je pot kaſal. Zhes dolgo prideta v' ſtraſhno puſhavo, kjer ſo nesmerjene planjave raſbeljeniga peſka. Ko tako po ſtraſhni puſhavi poto-

vata, na nagloma vſtane hud véter. Kazhe ſe pod ſemljo v' kazhnjake ſkrivajo, divja ſvér rjove ino v' berloge beſhi. Vodnik v' nebo pogleda ino obledi. Ladislav ga praſha, kai ti je, de ſi táko bled ino preſtraſhen? Vodnik raſodene prihodno nevarnoſt rekozh: « Vrozh veter, kakor plamen bo vſtal, ktir s' ſvojim ſtrupam ljudi ino ſhivino mori. » Komaj vodnik nevarnoſt napove, ſhe ſonze otemni, le ſamo gorézhi króg ſe na nebu vidi. Sdaj vſtane vrozh veter, kakor plamen, vodnik ſgine ino ga ni vezh. Ladislav ſe prime ſa neko ſeleno drevo, glavo v' ſemlo per-pognajozh zhaka poſledno uro.

Dolgo v' nozh vrozh véter vlezhe; le proti jutru neha. Sa tém perleſejo ſtrupne kazhe is kazhnjakov, divja ſvér is berlogov, ino ſazhne nevmileno rjoveti. Levi (oroſláni) rjovejo, de komaj odglaf ali hrum ponavlja njih ſtraſhno rjojenje. Ladislav vſeme meſingafſti krish v' roke ino moli: « O moj Svelizhar Jeſuf Kriſtus! mogozhni Goſpod! vſelej ſi bil moj pomozhnik ino reſhenik v' nevarnoſti, o pomagaj, pomagaj ſhe sdaj meni v' tóljki ſili ino v' nevarnoſti. Tebe, ki gromezhimu gromu tihoto ſapoveſh, ino rjovezhe leve krotiſh, proſim reſhi me! » Po tim veſ ſerzhen vſtane ino rezhe: « *Hodim naj*

*po dragah smertniga mraka, bal se hude ne bom, ker si ti o Bog per meni! » *)*

Lubi bratje ino sestre! tudi vi ste popotniki pod milem sonzam, ki vezhkrat po nevarnih potah, po dragah smertniga mraka hodite, o sberite si Jesufa Kristufa tovarsha, kakor si ga je sbral blagi Ladislav; naj bo on vaš vodnik, tolashnik ino pomozhnik v' vsaki nevarnosti ino v' sili!!

PUSHAVNIK.

Ladislav gre ves boshji volji vdán svojo pot naprej, proti poldné pride k' neki stermi gori, glad ino sheja ga hudo stiska. Ker tako po pushavi okoli gleda, iskaje kako sadunosho drevó ali kaki vreliz, de bi si shejo pogasil, kar sapási rjovezhiga leva k' neki pezhini hiteti. Gotóv, more óndi kaki vreliz biti, pravi Ladislav. Gre, kadar je she lev odshel, gledat, ino najde, o vefelje! pod pezhino vreliz, is kateriga hladua voda isvira, sra-ven pa dateljnavo drevo polno sasorjeniga sadja.

*) Pf. 22.

Glad ino shejo si bersh potolashi, ino gré vef pokrepzhán svoj pot naprej. Svézher, mrazhilo se je she, pride k' nekimu berlogu, vſede se na kamen, ino ſedézh vpehan vezherno molitvizo moli. Ko tako k' Bogu sdihuje, ſagleda globokeje v' berlogi ſkos raspozhenó pezhovje (ſpranje) luzh se ſvetiti. Ladislav luzh ſagledajozh se ſazhudi ino ſavpije: « Kdo kóli si v' tim berlogu, vſmili se vbogiga pot ſgreſhivſhiga popotnika! » Komaj iſgovori, kar ſaſliſhi prijeten glaſ neke ſvete peſme ſe proti ſébi raſlégati. Nebefhkiga petja glaſ Ladislava vneme, ſopet ſavpije; « O kristjan, ſprejemi me! »

Na to ſi perſveti iſ berloga (grote) neki ſiv zhaſtiven ſtarzhek, njegov laſ ſe je ſvétíl ko frébro, njegova obleka je bila iſ palmoviga liſtja, ino Ladislava tako nagovori: « Ptujiz, Bog te ſprimi! Tukaj vidifh ſiviga ſtarzhka, trepeti v ſlaboſti ino ſtaroſti. Blishej, blishej ſtopi v' Roberto-vi berlog, le s' meno pojdi. « Ladislav poln poſhtovanja gre s' ſtarzhkam v' berlog. Zhaſtitlivi ſtarzhek mu prineſe kruha, ſadja ino vode, vſedeta ſe pod palmovo drevo ino ptujza praſha: « Kako ſe ſhe po ſveti godi, ino ktero nakljuzhje te je v' te nesnane nevarne kraje pripe-ljalo? « Ladislav raſodene zhaſtitlivimu

starzhku svojo ino svojiga ozhéta Riharda shaloftno pergodbo. Po tém, ker je she pufhavnik njegovo shaloftno sgódbo ino ime svedal, jokajé Ladislava objáme ino rezhe: « Bog te sprimi, sin mojiga prijatla! sam Bog te je k' meni v' pufhavo prinesil, de bom tebi povernil tvojiga ozhéta meni storjene dobrote. Jes sim Robert, nefrezhen Robert is Knesnije, ki she dvajút let tukaj v' pufhavi teshave terpim, moja shena ino moj sin Konrad me pa she sdavnaj mertvinza objokujeta. »

Komaj Ladislav ime Konrada sasilfhi, ga folse polijejo. Pufhavnik ga prafha, sakaj se tako premilo folsi? Oh! Kaj bi se ne jokal pravi Ladislav, ker se sponim na vafhiga nefrezhniga fina Konrada. V' kratkim perpove Robertu shaloftno sgodbo njegove familie (rodovine.) « Vafha, shena, je djal, je od shalofti sa vami umerla, vafh sin Konrad je pregnan od svoje lakomne shlahte is grada, ino vse dote obropan. Hudo ranjeniga sim najdel, ko sim na lovu bil, v' nékim berlogi s' smer-tjo rinjati. Na rame sim ga sadel, nesil na svoj dom v' grad, kjer je potem tudi v' kratkim vmerl. » Sdaj vseme Ladislav mefingasti krish v' roko ino rezhe: » Ta menfingasti krish, ali ga she posnate? je na perfih nosil, edina dédfhina od vfiga

blaga, ta mešingasti krish je umirajozh v rokah imel, ino k' Jesufu sdihoval, na posledno ga je pa meni sporožhil, kteri je v' toljkih smertnih nevarnostih moj rešhenik bil. » Zhaštiven štarzhek vsemi krish v' roke, Jesufove rane kušhne ino rezhe: « O sveti krish, Jesuf Kristuf! ki si pomozhnik v' smertni britkoſti mojimu ſinu Konradu bil, bodi tudi moj pomozhnik sdaj v' posledni uri, « to isrezhe ino — vmerje.

Nobeno vpitje, nobeno klizanje ga ni obuditi samoglo, ne sdràmiti is smertniga ſpanja, ſhel je v' ſvete nebefa vshivat plazhilo ſvojiga truda. Ladiflav jamo iskoplje, dene truplo brumniga Roberta v' grob, s' perſtjo ga ſagerne, na grob, poklekne ino moli ſa njegovo duſho.

RIHARD IS ŠUSHNOSTI RESHEN.

Drugi dan ſa rano gre Ladiflav, prav ſhaloſten je bil, ſvoj pot naprej. Zheterti dan pride proti poldné k' neki hiſhizi, pred hiſhizo najde delavno goſpodinjo, prav raſgovorna je bila. Po kratkim govorjenju od nje ſve, de ſo njegov ozhe

komaj pol ure hodà od ondi v' neki bolnizi ali shpitalu. » Vezhkrat, je djala prijasna gospodinja, v' bolnizo fad na prodaj nosim ino ravno tàkshniga starzhka, kakorshniga mi ste popisali, vidim po dvorishti sèm pa. tje hoditi, ki zhaka odreshenja is fushnosti Ladislav se gospodinji prav lepo sahvali sa to povèst ino gre svoj pot naprej. Vef v' mislih se vsede pod Palmovo drevo, ino sam seboj tako govori: « Kaj je meni sazheti, tolovaji so me ob dnar pripravili sa katirga bi imel ozheta odkupiti; prijatla tukaj nimam, de bi mi potrebno shtevilo posodil; materi ino sestri na dom sa dnar pisati, ino njima mojo nefrezho rasedeti, ni svètvavno, sakaj zhes mojo nefrezho bi filno shalovale. »

V' taki sili vsemi mesingasti krish v' roke, kushne Jesufove presvete rane rekozh: » O sveti krish; k' tebi jes perbeshim, pomagaj ino svetuj mi, kaj mi je storiti? » — Po tèm objame inò kushne sveti krish, ino na enkrat mu tà dobra misel v' glavo pade. » V' bolnizo pojdem bolnikam shrèzh, per ti perloshnosti bom lahko s' ozhetam govoril, jim shregel ino shaloften stan jim polajshal. » Gre v' bolnizo k' vikshim zhes bolne fushne, ino ga profi sa flushbo v' bolnizi. Vikshi mu rad flushbo da.

Dolgo zhafa je stregel bolnikom, so-
 lebnno svojimu ozhetu, ne rasodejozh, kdo
 de je. Riharda mladiga postrèshnika pri-
 jasnost ino ljubesen sofebnno gine, prafha
 ga sa ime, ino kje je doma? Mladenzha
 solse polijejo, objame ozheta Riharda ino
 rezhe: » Jes sim - vafh sin - Ladislav!.... »
 Vfi fushni se zhudijo zhes sgodbo. Vikfhi
 zhes fushne své sgodbo mladenzha, ga k'
 febi poklizhe, ino ga prafha, kako je tù
 sem prifhel? Ladislav bersh rasodene svojo
 nefrezho, rekel je: » Svoje domovanje
 sapustivfhi podal sim se zhes morje v'
 Egipet s' veliko fhumo dnarjev svojiga
 ozheta is fushnosti odkupit, pa na morji
 strafhna burja vftane, ino nafho barko
 sanese na Tripolsko primorje. Tripolitani
 planejo na njo; jo obropajo, ino vsè vsè
 pomorijo: le samo jes sim s' zhudno bo-
 shjo pomozhjo fhe per shivlenju ostal,
 ino sbeshal. Tukaj v' fhpitalu hozhem tako
 dolgo flushiti, dokler potrebne fhumu
 ne saflushim, s' njo svojiga ozheta od
 kupit. Vikfhi, od toljke ljubesni otroka do
 starfhev vnet, bersh Riharda prostiga ftori,
 ino toljko jima na pot da, de lahko domu
 prideta. Oba se ferzhno sahvalita, ino grefta
 vesela proti domu, nevedijozha, v' kaki
 nefrezhi jih domà blaga familia zluaka.

PRIHOD.

Sreznho prideta Rihard ino Ladislav v' svojo deshelo. Ko prav vesela proti domovanju greſta, frezhata nekiga ſtariga ſiromãfhkiga romarja, kateri je namenjen bil v' ſveto deshelo iti, ino tam ſvoje grehe objokat, ſe ſpokorit, ino miloſt boshjo ſadobit. Vſmileni Ladislav vbogiga romarja tako nagovori: » Vbogi romar, vſmiljenja vreden! ti ſi namenjen v' Paleſtino v' ſveto deshelo na boshji pot iti, pa veđi, de je ſilno nevarna ino teshavna pot tam tjè, teshko jo boſh dohodil. Le s' nama pojdi, prenozhil boſh nizoj per naſ, ſjutri pa ſnaſh ſvojo pot naſtopiti. » Romar ſe k' njima v' vòs vſede, ino govori: » Jes niſim vajniga vſmiljenja vreden, tudi ne prijatla na ſvetu, de bi ſa mogel me tolaſhiti, ſakaj moja pregreha, moje hudodelſtvo vpije k' Bogu ſa maſhevànje, ino le oſtro ſpokorjènimu mi snà Bog miloſtliv biti. » Ko ſe ſhe bliſo grada pelajo, kjer je Rihard ino Ladislav doma, romar obledi ino rezhe: » Poſtojta, moja veſt me ſilno pezhe, kadar ſe k' temu gradu perbliſujem. »

Na to obstojijo pred dvorišhnimi vrati, ino romar govori: » Jes sim Albert, nefrezhen Albert, fkos lăkomnost, krivizo ino stiskanje vbogih sirot sim si svojo vest podshgal, de sdaj od nje hudo preganjān nikjér pokoja ne najdem. Lakomnost je pomorila v' mojemu serzu vse dobro. Nozh ino dan sim hrepenil po zhafnim blagi, dnar sim kŭpžhal, tako dolgo, dokler me je peklenfki fatan zhisto v' svoje saderge vjel. Ni se mi smilila nobena nedolshnost, nobena firóta, satorej tudi jes nisim vsmilenja vreden. Od hude vesti gnan sapustivfhi vse svoje premoshenje hodim sdaj po sveti iskajè mirno vest, pa jo ne najdem; le solse ino ojstra pokora mi jo bodo sadobile. Vama pa blagamosha! sim narvezho nefrezho prizhinil. Od nekiga krivizhniga pravdarja sapeljan, kteri sdaj v' tim gradu se gostuje, ino od lakomnosti zhisto vjet sim si sa posojene dnarje grad ino vse vafhe premoshenje vlastil; blago Notburgo ino Katerzo sim pa, ki niso hotle krivizhno pismo podpisati, obe v' jezho pahnili, ino nedolshno Notburgo, o nevsmilenje! oslepil. Jes ne prosim sa vsmilenje, ampak le sa pravizhno shtrafingo ino sa odpušhanje mojiga hudodelstva. » - Ladislav komaj svè nefrezho svoje ljube matere ino sestré, kar odpre

dvorne vrate, hiti s' mezhem v' roki zhes stopnje (fhtenge) v' hifho, najde nevsmilenza v' nji; bersh sgrabil ga je rekozh: » Stoj hudobnesh, stoj! Kje so moja mati, kje moja sestra? Tvoja ura je vdarila saframovàviz! bersh me pelji v' jezho!...

Na to prideta Rihard ino Albert. Komaj de k' jezhuim vratim pridejo, she slifhijo premilo vpitje nefrezhnih v' jèzhi: » O vmorite naji, smert bove loshej preftale, kakor pa od glada hudo terpinzhane v' temni jezhi. » Bersh se duri jezhe odprejo, blede, suhe kakor smert pridete Notburga ino Katerza is jezhe. Rihard objeme svojo sheno Notbugo, Ladislav svojo sestro Katerzo, veselje snida blage familie popisati ni mogozhe.

Krivizhni pravdar bil je vprizho vsih k' smerti na ognju obsojen, pa vsmilena Notburga je sa njega profila, ino ga od ognja refhila. Bil je po tem ravno v' taisto jezho pahnjen, v' kateri je blaga Notburga dve leti jezhalà, v' kateri je tudi ofem dni po tem v' obupu vmerl. Alberta pa savoljo njegoviga ksanja proftiga ftorijo, de sna, kakor je she namenjen bil v' sveto deshelo iti, tam na grobi Jesufa svoje grehe objokati ino se spokoriti. — Rihard je dal temno jezho, v' kateri je blaga Notburga dve leti sdihovala podreti,

ino ravno ondi lepo kapelzo v' zhaft svetimu krishu fosidati. V' kapelzo postavi meſingasti krish olepſhan is shlahtnim diamanti. Vſak dan ſe je sbirala blaga Richardova familia v' kapelzi, ino je boshjo previdnoſt viſoko zhaſtila!

Ljubi bratje ino ſeſtre! Slifhali ſte, kako dalezh je lakomnoſt ino kriviza Alberta ino krivizhniga pravdârja ſpravila, ino kako hudo je obà veſt pekla. O varite ſe lakomnoſti ino krivize, ſakaj, » Korenina vſiga hudiga je lakomnoſt. » Boljſhi je reynimu biti ino mirno veſt imeti, kakor pa tavshente krivizhno poſeſtti, ino jih v' nepokoju vshivati. V' miru s' Bogam shiveti, ino mirno veſt imèti, to je na ſemlji naj shlahtnej blago, ktero nam naſhe shivljenje fladi!

PALESTINA

S V E T A D E S H E L A

POPISOVANJE

Ni pod milem sonzam imenitnejši ino svetejši deshele sa kristjane, kakor je sveta deshela Palestina, kjer je naš Sv. lizhar Jezus Kristus rojen bil, sa naš grešnike terpel, ino na gori Golgoti vmerl. Tamkaj se je Jezusovo svetlo sonze, sonze isvelizhanske vere pervizh safvetilo, ino s' svojimi sharki temine zhloveshke pameti rasvetlilo. Tamkaj tezhe sveti potok Jordan, v' katerim je Jezus od Janesa kerfhen bil, tamkaj se vidi puhava, v' kateri se je Jezus shtirdefet dni postil, tamkaj stoji prijasno morje Genezaret, na katerim je Kristus vihar vstanovil, ino po kraju

rezheniga morja nar raji hodil, uzhil, zhudeshe delal, ino se vřim ljudēm fkasal, de je pravi boshji Sin, ino Svelizhar zhloveshki. Palestina je taista fвета deshela, kjer je Jesus hodil, uzhil, grefhnike fvaril, bolne osdravljaj, shalofšne tolashil, ino s' zhudnimi dēli ino s' fvetimi zhednořmi rasdjaj sanke (saderge) pregrefhniga ferza. Tamkaj se je lepo Jerusalemsko meřto blifketalo, s' salim tempelnam, s' verlim sidovjem; tamkaj se vidiĵo velizhařne lepe gore, kakor ōljřka gora, kjēr je Jesus veř samaknjen k' nebeshkimu Ozhetu molil, ino kervavi pot potil, od kodar se vřa lepota Jerusalemskiga meřta vidi, zhes katero je Jesus milo jokaj savolĵ terdovratnořti Jerusalezov; gora Golgota (Kalvaria,) kjēr je Jesus krishan bil, ino v' fushnoř fatana vklenjene boshje otroke odrefhil.

Kdo kristĵanov ni shelen brati ino vediti taiste fвете kraje, kodar je nařh ljubi Svelizhar hodil, uzhil, zhudeshe delal, terpel ino vmerl? - V' kratkim jih tukaj najĵete popisane.

*) V' Asĵi je oblĵublena deshela Palestina, Turk v' nĵi gořpodari. Od jutra se

*) Asĵa je med petimi deli fvetā pervi del, v' katerim je Bog nařhe perve řtarishe řtvaril.

dershi pufhave Arabje, proti vezheru ali sahodu fredosemeljskiga morja, proti severju, Sirje, ino proti jugi kamnitne Arabje. Palestina ni velika deshela, shest ino trideset mil dolga ino dvajset fhiroka, toljka je, kakor koroshka ino fhtajarska deshela skupaj. Ob zhasu Kristusovim je bila možno rodovitna deshela, lepa, kakor boshji vert, sá vse prav rodovitna tla. Rodila je dosti shita, sadja, vina, ino vsih potrebnih rezhi. Vse gore so bile rodovitne, markatere drevesa, kakor figove ino margarànové (Granatapfelbaum) so trikrat, tudi fhtirkrat v' leti rodile, vinska terta je po dvanajst, tudi po fhtirnajst funtov teshke, ino en komolz dolge gròsde rodila, jagode so bile tako debele, kakor so per naf breskve, s' eno besedo, deshela je bila, ki se je med ino mléko v' nje zedilo. Sime nimajo tam tako hude, kakor pri naf, ino kadar naf she huda sima stiska, je v' Palestini prijasna spomlad. O veliki nozhi se tamkaj shetva sazhne, ino terpi do binkufhtih. Tri miljonev prebivavzov je fhtela.

Palestina je možno gorata deshela, od severja do juga na obeh krajih reke Jordana se gore vsdigujejo. Narimenitnej gore so:

1. Libanon, Na rezheni gori so rastli

visoki, lepi ino difhezhi zedri, s' takim zedrovim lesam je bil lepi ino dragi Salomonov tempel vloshen. Danashni dan zedroviga lesa na Libani malo najdesih.

2. Nebo. Js te gore je Bog Mosefu obljudleno deshelo pokasal, rekel mu je: » Vidifih, ta je deshela, ktiro sim Abrahamu, Jsaku ino Jakobu s' persego obljudil. Glej! pokashem ti jo, v' njo pa ne pridefh. » Na ti gori je tudi Mosef vmerl.

3. Kvarantania. Na ti gori je bil Jesus od hudizha fkušhan, ki mu velike kralstva ino njih zhaft kashe rekozh: » Poglej, kolika lepota ino dragota je ta! Vse to je v' moji oblasti, komur hozhem, lahko dam. Tebi vse v' oblást dam, famo to mi stori: padi pred mene na kolena, ino moli me. » Jesusu se je sadofti she sdélo, sagromi mu rekozh: » Poberi se prozh od mene fkušhnjavez, sakaj sy. pisimo nam le eniga Boga moliti sapove, ino njemu samimu flushiti. »

4. Tabor. Narlepshi gora judovske deshele. Na ti gori se je Jesus spremenil, njegov obras je sijal, kakor sonze, kakor beli sneg se je njegovo oblazhilo svetilo. Njemu se perdrushita v' nebeshki zhafti vsa spremenjena Mosef ino Elija.

5. Karmel. Lepa vsa selena gora na

fredosemeljskim morju ima bliso dva tavshent berlogov, najimenitnejshi fo preroka Elija ino Eliseja, v' teh berlogih fo posnej mnihi ino pufhavniki prebivali. Od gore Karmel imajo mnihi karmelitarji svoje ime. Na ti gori rastejo lepe hraftove in jelove drevesa.

6. Gora Juda bliso mertviga morja. V' berlogih gore Juda se je David fkril pred kraljem Savlam, ktir ga je hotel vmoriti.

7. Silo. Bliso tè gore je bilo mesto Silo, kjèr je bila fkrinja savese tristo let s' hranjena.

8. Garazim. Na ti gori fo imeli Samarijani svoj velik ino lep tempel, ktirga je Janes Hirkan v' leti 135 pred Kristusovim rojstvom rasul. Od tiga tempelna je Jesus s' Samarijanko per Jakobovim vodnjaku govoril, ktera ga prafha: » Gospod! vidim ti si prerok, fvet mosh, prijatel boshji, povej mi, nafhi ozhetje fo na ti gori Boga molili, Judje papravijo, de ga imàmo v' Jerusalemu moliti, kdo imà tedaj prav? » Jesus rezhe: » Shena verjami mi, zhaf pride, ino sdaj je she, de ne bodo Ozheta molili ne na gori Garazim, ne v' Jerusalemu, ko bodo pravi molzi v' duhu Ozheta molili ino v' refnizi, ino tudi Ozhe hozhe, de ga tako molijo. Bog je duh, ino ktiri ga molijo, ga morejo v' duhu ino v' refnizi moliti. »

9. Oljska gora, pol ure hoda od Jerusalema. Gora je lepa, rodovitna s' tremi verhi. Na fredi gore kashejo kraj, kjer je Jesuf s' Aposteljni fedel; se zhes Jerusalemsko mesto milo jokal, ino blishno njegovo konzhanje prerokoval. Ravno òndi je zesar Titus svoj fhotor postavil, ko je bil s' svojo armado prishel, puntarske Jerusaleme pokonzhat.

— Na ti gori je Jesuf svet ozhenafh uzhil, ino snamenja sodniga dne prerokoval. Na ti gori so tudi Aposteljni sv. apostolsko vero sloshili. Na frednim verhi oljske gore je Jesuf v' nebo fhel proti severju obernen; she sdaj se vidijo v' neki pezhini trijè pèrsti Jesusove noge sasnamnjeni. Ravno na tim verhu je sveta Helena, mati perviga ker: zesarja Konstantina dala lepo zerkiv zhaftitliviga spomina unebohóda Jesufa posidati, sraven zerkve tudi lep klofhter postaviti, v' katerim so vposnejih zhasih mnih Beneditarji dolgo prebivali. Vse to verlo sidovje je sdaj rasfuto, òndi, kjer je lepa zerkiv stala, stoji sdaj tùrska molivniza (shamija,) ino verni kristjani so Turkam veliko plazhali de smejo na dan vnebohoda Jesufa na oljski gori sveto opravilo opravlati. Na rezheni gori je tudi bil vert, blis pristave Gezemani, kjer je Jesufa pod òljkami

velika shalošt ino britkošt opadla, kjer je k' Ozhetu molil ino kervavi pot potil, ino kjer ga je Judesh s' kufhevanjem sdal. V' tim verti fhe dan danafhin stoji ofem òlik filo vifoke starosti; pravijo: de fo od Jesufovih zhafov, pod katerimi je on kervavi pot potil,

*Palestina ima tudi lepe
ino rodovitne ravnine ino doline.*

1. Ravnina Jordana je 50 ur dolga, v' ti ravnini je sveti Janes pokoro pridgoval ino ljudi kerštil.

2. Ravnina Jesrel dvanajst ur hodà dolga ino pet fhiroka, v' ti ravnini fo bratje Joshefa Jsmaelzam sa dvajset frebernikov prodali.

3. Ravnina Saron okoli fredosemeljškiga morja fhtirdefet ur hodà dolga, ob zhaš Jesufovim mozhno rodovitna, je sdaj pu-fhava.

4. Dolina Hinnom blisi mesta Jerusalema. V' ti dolini je bila lonzharška njiva, ktero je duhovfhina sa kervini dnar (sa tride-set frebernikov) kupila, ptujze na njo pokopavat.

5. Dolina Eskol. V' ti dolini je vinška terta lepe velike ino teshke gròsde rodila. En tak grosd so ogledniki na drògu Mosesu v' pulhavo prinesli.

6. Dolina Sidim. V' ti dolini so bile pregresfne mesta: Sodoma, Gomora, Adama, Zeboim, ktere mesta je Bog savolj spazhnosti ino savolj takiga gerdiga greha, ki se zlo imenuvati ne sme, pokonzhal,

Bog pravizhen, kateri vsako pregreho hudo tepe, je pokonzhal mesta ino pregresfne prebivavze, rasen Lota ino njegovih hzhèrà s' shveplam ino ognjam. Vef lepi ino rodovitni kraj je sdaj v' jesero, kterimu se rezhe mertvo morje, polno shvepla ino foli.

Reka, jesara ino morje.

1. Reka Jordan. V' ti reki je bil Jesus od Janesa kerfhen. Romarji, kateri k' boshjimu grobu v' Jerusaleem hodijo, se k' vezhnimu spominu fvetiga Jesusoviga kersta v' Jordani koplejo ino vmivajo.

2. Jesero Genezaret je tri mile dolgo, eno milo fhiroko, ino ima vse shivo shlahnih rib. Na tim jeseru je Jesus zhudeshe delal, ino uzhil; v' njem so Apo-

šeljni tudi nar raji ribili. Krog jesera so bile rodovitne okolize, Ob morju so stale mesta Kafarnavm, kjèr je Jezus stanoval, ino Betzajde, kjèr je bilo nar vezh Aposteljnov doma. V' tim veselim kraju je Jezus nar raji uzhil.

3. Mertvo morje. Mertvo morje je okoli trideset ur hodá dolgo, okoli osem ur pa s'hiroko. Pravi se mu mertvo morje, ker nizh ne shivi v' njem savolj shvepla ino soli. Mertvo morje je s'he dan danas'hen strašlno snamnje nebes'hke jese, ki so jo zhloves'hke hudobije zhes se perklizale. Popotnika strah ino grosa obide, kadar mimo gre.

Jmenitne mesta v' Palestini so :

1. Jerusalem, sveto ino najjmenitnejši mesto v' sveti desheli, nek'dajni sedesh judovskih kraljev, bilo je velizhaftno mesto ob zhasu Jesufovim, kjèr je bil tempelj Salomonov. Tako lepiga tempeljna she ni bilo na sveti, vsè stene so bile s' zedrovim dishezhim lesam vloshene, s' slatimi roshizami ino s' palmovimi drevèsi opifane. Altar, vsih deset ívezhnikov po obèh stranéh, vsa posoda ino vse kadilnize so bile

is famozhifiga slata, zlo shebli so bili slati. Tla so bile s' slatam vloshéne, ino vrate s' slatam prevlezhene. V' tim je bila fkrinja savese, dva velika slata angeljza fta fprofterála fvoje perute nad njo. okna so bile s' slatam kovane, ftreha is slatiga kofitarja itd.

Jerusalem je bilo lepo ino možno mesto, 164 možnih turnov je imelo, is katerih so se proti fovrashnikam branili. Shtelo je zhes 150,000 prebivavzov, pa hudočni so bili njegovi prebivavzi, katerim je Jefuf s' folsnimi ozhmi prerokaval, de bo njih mesto ino tempelj rasdjano. Kar je on prerokoval, sgodilo se je. Judje so mero fvoje hudobije sverfhili, fveti tempelj s' krivizo ofkrunili, pravizhne po zeli desheli preganjali, ino nedolshno kri prelivali. Bogu se je dofti sdelo, po fhle nad nje groscvitne Rimljane, ravno o velikonožnih prasniki, kadar se je po Jerusalemu vse od ljudi terló, ki so v' tempelj prifhli. Mogožni vojfhaki so, ko derezhi levi, Jerusalemfko mésto oblegli, ni prifhla shiva dúsha ne noter ne vun. Strafhna lakota po všim mestu rujove, vojfka hrumi od svunaj, kuga tuli od snotraj, vse povfodi davi nevsmilena smert, kup na kupi merlizhev po vših ulizah leshi. Kri kakor potok tezhe po ùlizah.

Ednajst sto tavshent Judov je bilo pokonzhanih, bliso sto tavshent v' fushnost prodanih, ali pa divji sverini sa kratek zhaf pometanih ino od nje rasterганиh, ino zhes 12000 jih je lakote vmerlo. *)

Jerusalemfko mesto je bilo poshgano, tempelj s' vsm imenitnim sidovjem rasfut, de ni kamna na kamenu ostalo, kakor je Kristuf 37 let poprej prerokoval. Do leta 1382 je bilo Jerusalemfko mesto jednajstkrat poshgano ino rasfuto, ino zhes miljon prebivavzov vmorjenih.

Sveta Helena, mati perviga ker: zefarja Konfhtantina je dala v' leti 326. na gori Golgota lepo zerkiv boshjiga groba posidati, kamor so is vsih krajev sveta kristjani na boshji pot hodili. Tudi je ta brumna ino sveta mati she vezh drugih lepih zerkev ino klofhtrov posidati dala, ondi sdaj le podertino najdesh.

V' leti 636 so Muhamedani fi sveto mesto osvojili ino kristjane nevsmileno hudo imeli. Vsdignili so se kerfhanfki vojfhaki is Evrope, svete mesta spet dobit. Krishanki so jim rekli, vojfki pa, Krishantija, ker je vfakter krish na persih nosil. Krishantije so se sazhele v' leti

*) Joshef Flavi

1099, ino so terpele do leta 1291. Bliso dvesto let so hodili knesi ino vitesi v' Palestino v' sveto deshelo, se sa vero Kristusovo vojskovat, ino she v' leti 1099 so si Jerusalem osvojili. Ko pa kristjani eniga serza niso bili, so sveto deshele sopet sgubili, ino sdaj Turk v' Jerusalemi gospoduje. Sedajno mesto Jerusalem je flabo shalofstno mésto, zela okolshina je pufhava, komaj 21,000 prebivavzov fhteje, med tim je tavshent kristjanov. Najlepshi zerkev je she sdaj zerkev boshjiga groba, óndi kjer je bil Jesuf pokopan. Kjer je pa nekdam imeniten ino velizhaften tempelj stal, ondi sdaj velika turfhka molivniza ali shamia stoji. - Pufhava so sdaj tisti sveti kraji, rasfuto je verlo sidovje Jerusalemskiga mesta, ino zhudno flavniga tempeljna, le sara shena grobla sdaj na tistim mestu po pretezhenih zhasih shaluje, ino vsm greschnikam osnanuje, kak oistro Bog pregreho kashtiga.

2. Betlehem, mestize dve uri hodá pod Jerusalemam, je stalo na kamenitnim hribu, v' prav lepi ino prijetni okolizi. V' tim mestizu je bil David rojen ino od Samuela sa kralja pomasan. Sdaj je le majhina révna vaf, ino svunaj vafi je imenitna zerkev ravno na tistim kraju,

kjer je bil Jezus rojen, dva ino trideset lampiz v' nje gori. Romarjam se kashe kraj ino kamen, kjer je Jezus rojen bil, okrog kamena so pa téle besede s' slatimi zherkami napifane: » *Tukaj je Jezus od devize Marie rojen.* » Na drugi strani se vidi kraj, kjer so trije kralji klezhali, molili, ino Jesusu miro, kadilo ino zhisto slato darovali. Spet na drugi strani kashejo berlog, kjer kosti nedolshnih otrozhizhkov pozhivajo, katere je Herodesh vkasal vmeriti. En zhetertlej ure hodá proti severju se vidi vas, kjer so pastirzi prebivali. Tudi polje se romarjam kashe, kjer je angelj pastirzam rojstvo Jesufovo osnanil. Sveta Helena je dala na tistim polju, kjer je angelj pastirzam rojstvo Jesufa osnanil, lepo zerkev posidati, sdaj je óndi fama grobla. V' Betlehemu bliso tavshent kristjanov prebiva.

3. Nazaret, od Jerusalema 24 ur hoda je bilo nekdej zhedno mestize na visoki pezhini, kjer so Jezus, Maria ino sv. Joshef domovali, sdaj je Nazaret le majhina vas, v' kateri zhes dvanajststo kristjanov prebiva. Od tiga mestiza ima Jezus ime: » Nazarenski. » V' Nazaretu je lepa zerkev Marie Devize zhistiga spozhetja ravno na taistim kraju, kjer so Jezus, Maria ino sv. Joshef prebivali. Brumni mnihi, ki

tamkaj prebivajo, romarjam vse tiste kraje s' veseljem pokashejo, kjer je Maria stanovala, ino kjér je sveti Joshef svoje tesarfko felifhe imel. Kashejo Jesufovo hišo, miso, sholo, tempelj, kjer je Jezus uzhil, kashejo pezhino, zhes katero so Jesusa njegovi rojaki hoteli vrézhi, kashejo kamen, okoli ktirga je Jezus s' Aposteljmi fedel, jedel ino jih uzhil. itd.

Vezhna tihota v' tih svetih krajih prebiva, vsaka she tako mala stvariza shaluje po rajnih svetih zhafih, vsaka sarafhena grobla velizhastnih rasfutih krajev govori: « Romar, popotnik! postoj na nafhih groblah, vidi ino premishluj!! » »

HOJA JESUSOVA PO SVETI DESHLI.

Vem, de bi tudi radi vedli Jesufovo hojo po sveti desheli, kje je hodil; kje uzhil, kje ino ktere zhudeshe delal v' tim ali v' unim mestu, v' tergi, v' pufhavi ali na gori. Tukaj najdete njegovo sveto hojo po desheli v' kratkim popisano.

V' Betlehemu najdemo Jesusa narprej, kjer je rojen bil, ino na osmi dan

po Judovski postavi obresan. Shtirdefet dni po rojstvu ga Maria v' tempeljnu Bogu daruje, kjer je brumni Simeon Marii veliko shaloft ino britkoft prero-koval, rekel ji je: » Ojster mezh bo prefunil tvoje ferze itd., » Sveta drushina (familia) Maria ino fv. Joshef gredo po obresovanju s' svojim Sinkam nasaj v' Betlehem, na to pridejo od sonzhniga is-hoda fveti trije kralji Jesufa darovat. Betlehem sapustijo, ino fe v' beg na Egiptavsko s' Jesufam podajo, ker je tiranfki kralj Herodesh fklenil, Betlehem-fke ino vse fantizhke tiftiga kraja, kar jih ni bilo nad dvema letama, naglo pomoriti. Po smerti Herodesha pridejo spet nasaj v' Nazaret, kjer fta Maria ino fv. Joshef svoje domovanje imela. Kader je Iesuf dvanajst let star bil, je fhel s' svojimi starfhi v' Jerusaleem na boshji pot, kjer fo ga sgubili, ino tretji dan v' tempeljnu v' fredi uzhenikov najdli, ki jih je poslu-fhal, prafhal ino odgovarjal; vfi fe nad nesnano modroftjo tega posebniga fanta sazhudijo, vse vse oftermi. Js Jerusalema fhel je s' starifhi nasaj v' Nazaret na svojih starifhov dom, » kjer jim je po-koren bil, ino je rafel, kakor v' starofsti, tudi v' modrofti per Bogu ino ljudeh. » - V' tridefetim letu svoje starofsti je sazhel

Jesuf uzhití, pa preden je svoj uk sazhel, pride is Nazareta k' Janesu na reko Jordan, kjer ga je Janes kerstil. Po sv. kersti gre zhes Jordan v' pufhavo Kvarantanio fe sa naf postit ino perpravlat na veliko opravilo, de bo svet uzhití ino svelizhati sazhel, kjer je bil od fatana fkufhan, ino od angeljev postreshen. Po svetim postu fe sopet na reko Jordan poda, kjer si je uzhenze isvoljil. Andrej, Janes, Peter, Filip ino Natanael so bili njegovi prvi uzhenzi, s' njimi je shel na Galilejsko v' svoje domazhe kraje nasaj. Ravno tedaj je v' malim mestizu v' Kani na Galilejskim svatovshina bila, Jesuf, Maria ino njegovi uzhenzi so tudi bili na gostovanje povabljeni, kjer je Jesuf prvi zhudesh storil. Kanan sapustivshi poda fe s' Mario ino uzhenzi v' Kafarnavm, kjer je, kakor tudi po vsih blishnih okolizah pridgoval. Od tódi gre na svoje domovanje v' Nazaret, pridgoval je svojim rojakam, pa oni ga niso slifhali, zhes veliko pezhino, na kateri je malo mestize Nazaret stalo, hi ga bili skoraj v' globozhino vergli.

Is Nazareta fe nasaj v' Kafarnavm podá, od tódi gre v' Jerusalem k' velikonozhnim prasníku, kjer je shlahten Nikodem po nozhi k' Jesufu prifhel. Jesuf ga je poduzhil, ino svojiga uzhenza

prijasno sprijel. Po opraviu sapusti Jerusalema ino gré s' uzhenzi v' Judeo bliso mesta Jeriho. V' Judeji je zhes pol leta prebival ino pridgoval. Judeo sapusti ravno ob zhafi, ko je Janes kerstnik v' jezho sapert bil, ino gre skos Samarijo v' Galilejo nasaj. V' Samarii je vun mesta Sihem per Jakobovim vodnjaku pozhival, ino se s' Samarijanko pogovarjal. V' Samarii je tudi ene dni uzhil, kjer je prav naukashelne ferza najdel. Js Samarie pride v' Galilejo, pusti óndi svoje uzhenze, ino se poda v' Kanan k' svoji shlahti, kjér je fina nekiga kraljeviga flushavnika osdravil.

Po tém pride spet v' Kafarnavm, najde na jeseru svoje uzhenze ribiti, jim rezhe ribzhovanje sapustiti, ino sa njim iti. Od vsih krajev ino deshel mu vodijo bolnike, vse beteshne ino s' bolezhinami obloshene, flépze, glúfhze, krúljeve, mutze, obfédene, gobove ino mertvúde; osdravil jih je. Po f-hodu je Jesus na dom Petra ino Andreja shel, kjer je Petrovo tafho od merslize osdravil. Savolj velike stiske ljudstva je stopil v' zholnizh, ino je is zholna uzhil. Na jeseru Genezaret storil je dva zhudesha: obilni ribji lov, ino vihar na jeseru vstanovi. Zhes jesero se perpeljá v' Gadaro, kjer je obsedenza osdravil. Od óndi spet se v' Kafarnavm nasaj perpelja,

kjer Matévsha sa njim iti vabi. Kmali po tém osdravi bolno sheno, ktera se je robu njoviga oblazhila doteknila, dva slepza ino eniga glúshza, tudi ozhetu Jairu njegovo mertvo hzhér oshívi. Od mesta do mesta, od terga do terga, od vasi do vasi je hodil, ino je povsodi uzhil ino zhudeshe delal. Sdaj si je isvoljil dvanajst aposteljnóv smed dva ino sedemdeset uzhenzov, kateri so ga povsodi spremlali. Kmali po tem gre na goro Tabor, kjér je lepo lepo pridgoval. Is gore se sopet v' Kafarnavm nasaj podá, ino osdravi s' potama stotnikoviga hlapza, v' Kafarnavmu pa mertvúda.

Sdaj se Jesuf sopet spravljja k' prasníku v' Jerusaleme, fkos mestize Najm svojo hojo nastopi. Ravno med méstne vrata stopi s' svojimi uzhenzi, kar mu merlizha na proti pernesó, edín sín neke vdove je bil. Jesufu se je shalostna mati v' serze smilila, oshivel ji je sína. Zhes Jordan pride v' Perejo, tjekej je Janes kerstnik dva uzhenza poslal Jesufa prafhat: « zhe je on tisti, ktiri bo na svet po oblubah boshjih prifhel, ali pa naj drugiga zhakamo? » Jesuf jima rezhe: » Pojta ino povejta Janesu, kar sta vidila ino slifhala, de slepzi pregledujejo, glushzi preslufhujejo, krnljevi sprehajajo, gobovzi

se ozhišhávajo, merlizhi vstajajo, ino vbo-
gim se boshje kraljestvo osnanuje. Po tim
se podá zhes Jordan v' Jeriho, ino odondod
v' Betanijo, is Betanije pa v' Jerusalemu.
V' Jerusalemu osdravi ofem ino trideset-
letniga bolnika, rekel mu je: « Vstani,
posteljo vsemi ino idi. » Na hoji v' Ga-
lilejo spet osdravi moshá s' fkluzhenó ro-
ko, v' drugim kraji spet gluhiga ino mu-
taštiga zhloveka.

Na poti v' Kafarnavm je uzhil ljud-
stvo v' lepíh prilíkah, kjér mu njegova
mati Maria naproti pride. V' okolizi Ti-
berije své Jesuf smert Janesa Kerstnika.
Podá se potém zhes morje Genezaret v'
pufhavo, de bi v' tihim ino v' samotnim
kraju svojim uzhénzam loshej resnize
raslagal. Ljudem pa tudi v' pufhavo sa
njim iti ni bilo predalezh, ino njegov
sveti nauk poslušhat. Še tri dni ga pos-
lušhajo bres jedi. Jesusu se ljudstvo všmi-
li, zhudesh štori, naštel je šhtir tavshent
ljudi v' pufhavi s' sedmimi kruhi.

Po tém pride nasaj v' Kafarnavm,
ino se s' svojimi jogri zhes Galilejsko
morjé, ki je salo mesto Tiberias dosegalo
perpeljá, ino se hozhe s' njimi pozhití,
pa tudi óndi pokoja ne najde. Vsdignil
se je na višhi samoto, gré na goro, ino
tamkaj se s' svojimi uzhenzi vsede. Mno-

shize grejo bersh sa njim, ino se okoli njega po bregu kroshijo. Spet Jesus zhudesh storí. Pet tavshent lazhnih, je s' pét-mi kruhi nafitel. — Sdaj se Jesus sadnizh poda v' Jerusalem, po vsih svojih hojah je milostliv ino dobrotliv bil. Na poti v' Jerusalem med Galilejo ino Samarijo osdravi defet gobovih mosh, v' Betanii pa Lazarja, ki je she shtir dni v' grobi bil, oshivi. Pride s' veliko mnoshizo v' Jeriho, napové svojim uzhenzam svojo blishno smert, se vŕede na pohlevno oslizo, ino jesdi v' Jerusalem. Trume ljudi ga spremlajo, ino mu visoko hvalo pojó. Jesus Jerusalemsko mesto vgleda, se milo rasfolsi ino joka, shaluje nad pregreshnimi Jerusalemzi, ki terdovratno v' strasnhnih pregrehah tizhijo, ino se poboljšhati nozhejo. Vmerl je sadnizh prostovoljen na teshkim léfu sv. krisha sa greshen svet, vŕstal na tretji dan od smerti, ino shel je na vishavi óljske gore v' prizho aposteljnov v' sv. nebefa.

Tako je dokonzhal nash Svelizhar Jesus Kristus svojo velizhaftno hojo!!

K A S A L O.

Staršhev perva škerb	Stran	5
Najden saklād	»	10
Krishatija	»	15
Rihard v' fushnosti	»	17
Novo terplenje	»	20
Ladišlav v' fushnosti.	»	22
Ladišlav is fushnosti refhen	»	25
Pufhavnik	»	28
Rihard is fushnosti refhen	»	31
Prihod	»	34
Popisovanje Palestine svete deshele »		38
Hoja Jefusova po sv. desheli	»	52

K A S A L O

5	Stara	Pravica prava kralja
10	"	Pravica prava kralja
15	"	Pravica prava kralja
17	"	Pravica prava kralja
20	"	Pravica prava kralja
22	"	Pravica prava kralja
25	"	Pravica prava kralja
28	"	Pravica prava kralja
31	"	Pravica prava kralja
34	"	Pravica prava kralja
37	"	Pravica prava kralja
40	"	Pravica prava kralja

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000422440

